

TỔNG HỢP KẾT BÀI HAY TÁC PHẨM CỔ HƯƠNG CỦA LỖ TẤN

1. Kết bài 1

Truyện đã sử dụng linh hoạt những thủ pháp nghệ thuật như hiện tại, hồi ức, đối chiếu và xen kẽ nhau tạo nên một mạch truyện liên kết chặt chẽ. Bằng nghệ thuật miêu tả diễn biến tâm lí nhân vật tinh tế, nhà văn đã khắc họa được những nhân vật một cách rõ nét, sinh động và chân thực. Việc sử dụng hình ảnh biểu tượng và các phương thức biểu đạt tự sự, miêu tả, biểu cảm, nghị luận đã góp phần không nhỏ trong việc tạo nên sự thành công của tác phẩm.

Qua truyện ngắn này, bạn đọc có thể thấy được tiếng nói tố cáo, phê phán xã hội phong kiến cũ đồng thời ông cũng đặt ra vấn đề con đường đi của người nông dân lao động và toàn thể xã hội. Ông đã dùng thứ vũ khí lợi hại là ngôn từ để “biến đổi tinh thần” nhân dân đang trong tình trạng “ngu muội” và hèn nhát”.

2. Kết bài 2

Nói đến quê hương trong cổ hương thực sự không thể không nhắc đến hình ảnh chị Hai Dương, hay còn đó là nhân vật chị Tây Thi đậu phụ ngày xưa son phấn nổi danh tài sắc bây giờ đã trở thành một vỏ bĩ trơ tráo.

Tác phẩm “Cổ hương” của nhà văn Lỗ Tấn chứa đựng hình ảnh quê hương tươi đẹp trong tuổi thơ của tôi bỗng ulla về. Và quê hương đó ngày càng một phát triển cũng như để sánh vai với các cường quốc năm châu. Mai sau này cho dù có đi xa trên khắp nẻo đường thì hình ảnh quê hương sẽ mãi hiện hữu và làm đắm say níu giữ bước chân ta tìm về.

3. Kết bài 3

Tôi đang mơ màng thì trước mắt tôi hiện ra cảnh đồng cát, màu xanh biếc, cạnh bờ biển, trên vòm trời xanh đậm lơ lửng một vàng trắng tròn vàng thắm. Tôi nghĩ bụng: Đã gọi là hi vọng thì không thể nói đâu là thực, đâu là hư. Cũng giống như những con đường trên mặt đất; kì thực trên mặt đất vốn làm gì có đường. Người ta đi mãi thì thành đường thôi.

Trên mặt đất vốn dĩ không có đường. Đường là do con người giẫm nát cỏ ở chỗ chưa có đường mà tạo ra, là khai phá chỗ gai góc mà có... Trong cuộc sống, bất kể là gặp bao nhiêu gian nan trắc trở, chúng ta cần kiên định, bền gan vững chí để mở đường đi tới tương lai tươi sáng. Đó là thông điệp tâm huyết mà nhà văn Lỗ Tấn muốn gửi đến tất cả chúng ta.

4. Kết bài 4

Nói đến quê hương trong cố hương không thể không nhắc đến hình ảnh chị Hai Dương, chị Tây Thi đậu phụ ngày xưa son phấn nổi danh tài sắc bây giờ đã trở thành một vỏ bĩ trơ tráo. Đọc “Cố hương” của Lỗ Tấn hình ảnh quê hương tươi đẹp trong tuổi thơ của tôi bỗng ứa về. Đó là một quê hương ngày càng phát triển và văn minh để sánh vai với các cường quốc năm châu.

Đọc đi đọc lại “Cố hương” tôi vẫn chỉ ấn tượng với câu nói: “Cũng giống như những con đường trên mặt đất; kỳ thực trên mặt đất vốn làm gì có đường. Người ta đi mãi thì thành đường thôi”. Dù đi xa hay gần, dù có đến miền đất khác đi chẳng nữa nhưng quê hương của chúng ta vẫn đẹp nhất, quê hương là người chung tình vẫn mãi đứng đó đợi chờ chúng ta.

5. Kết bài 5

Phương thức lập luận với nhiều thao tác tư duy như: so sánh, loại trừ, phủ định để tìm ra chân lí phù hợp với giọng văn độc thoại ở đây. Giá trị nhân văn của Cố hương vì vậy không chỉ ở sự cảm thông (với nỗi khổ của kiếp người – như kiếp người Nhuận Thổ) mà còn là, và chính xác là xoá bỏ. Phê phán một xã hội đang tàn hay khát khao thiết kế một mô hình mới, một xã hội tốt đẹp cho con người, ngòi bút “trong nóng ngoài lạnh” của nhà văn có một sức lan toả sâu xa.

6. Kết bài 6

Bác Hồ đã mở đường lối mới cho dân tộc, đem tư tưởng Mac-Lê nin đến mọi thế hệ, vậy bây giờ con người Việt phải làm gì? Để tiếp nối với những gì Bác đã làm. Có lẽ từ giờ bản thân phải xác định được con đường riêng cho mình và cố gắng theo mục tiêu ấy. Và con đường mà tác giả nhắc tới cuối bài còn là con đường của niềm tin, hi vọng, không chỉ một người làm nên mà là cả một dân tộc, một thế hệ góp sức cùng xây dựng.

Tất cả mọi thứ đến như xuất phát từ sâu thẳm đáy lòng yêu quê hương của anh. Hình ảnh làng quê trẻ thơ sẽ chẳng bao giờ phai nhạt. Một con người luôn mong ước người khác được ấm no- hạnh phúc. Có những con đường xa, đường gần, con đường khổ đau, con đường trắc trở nhưng ta cứ dũng cảm đi thì mọi con đường đều trở nên tốt đẹp và hạnh phúc.

7. Kết bài 7

Lỗ Tấn thường nói: “Người ta có quyền buồn nhưng không được bi quan”. Cổ hương là một minh chứng cho tâm hồn khỏe khoắn, lạc quan chan chứa niềm tin và hi vọng sâu sắc của nhà tư tưởng, nhà văn Lỗ Tấn, người con Ưu tú của dân tộc Trung Hoa.

Thông qua việc tường thuật chuyến về quê lần cuối cùng của “tôi”, thông qua những rung cảm của “tôi” trước sự thay đổi ghê gớm của làng quê, đặc biệt là của Nhuận Thổ, tác giả lên án tội ác của chế độ thực dân phong kiến và từ đó đặt vấn đề con đường đi của người dân, của toàn xã hội để mọi người cùng suy ngẫm. Đọc tác phẩm, ta trân trọng biết bao tình yêu quê hương tha thiết và nỗi niềm băn khoăn về con đường giải phóng người lao động của tác giả Lỗ Tấn.

8. Kết bài 8

Qua tác phẩm, chúng ta đã nhận ra rằng, trong cuộc sống không chỉ có một mà có rất nhiều người gặp phải hoàn cảnh như Nhuận Thổ. Chàng chính là điển hình cho những nạn nhân của xã hội. Hoàn cảnh khiến cho chàng không còn làm được những điều mà mình mong muốn, không còn giữ được những tính cách đáng quý vốn có của chàng nữa.

Tất cả mọi thứ chàng đều đã bị phai nhạt đi giờ đây, ngay cả với việc nói chuyện cùng người bạn thời thơ ấu của mình mà chàng cũng phải có sự suy nghĩ và cân nhắc vấn đề vai vế trong xã hội trước tiên, cũng không còn nhận là mình đã từng sống một cách tự do, phóng khoáng như trước nữa.

Có thể nói, tác phẩm cũng đã phê phán chế độ thời bây giờ đã làm thay đổi bản chất của một con người- đó là điều đáng sợ tới nhường nào.

9. Kết bài 9

Truyện ngắn Cổ hương có một kết cấu đầu cuối tương ứng phù hợp với diễn biến cảm xúc và suy tư của nhân vật tôi. Từ chỗ phảng phất buồn của tôi trên đường về quê và kết thúc là niềm hi vọng trên đường rời quê. Đó là dụng ý nghệ thuật mà Lỗ Tấn muốn thể hiện tình cảm yêu mến quê hương của nhân vật xưng “tôi” một cách chân thực, sinh động và hợp lí.

Cổ hương là truyện ngắn có tính hồi kí. Thuật lại chuyến về quê lần cuối cùng của nhân vật “tôi”, những rung cảm của “tôi” trước sự thay đổi của quê hương, đặc biệt là Nhuận Thổ, Lỗ Tấn đã phê phán xã hội phong kiến, lễ giáo phong kiến, đồng thời đặt ra con đường đi của người dân Trung Quốc vào những năm đầu thế kỉ XX để mọi người suy ngẫm.

Truyện có phương thức biểu đạt tự sự là chính nhưng có sự kết hợp một cách sinh động với các yếu tố miêu tả, biểu cảm và nghị luận tạo cho truyện giàu màu sắc hiện thực cùng những thái độ, suy tư của tác giả trước hiện thực của cố hương.

10. Kết bài 10

Với việc sử dụng nghệ thuật miêu tả, hình ảnh và chi tiết gợi tả, lối diễn đạt cuốn hút,... đã làm cho truyện ngắn “Cố Hương” của Lỗ Tấn trở nên cực kì đặc sắc. Truyện là câu chuyện cảm động về chuyến về quê cuối cùng của nhân vật “tôi”, những rung động của “tôi” trước sự thay đổi đặc biệt của làng quê một cách xót xa. Qua đó tác giả Lỗ Tấn đã phê phán xã hội phong kiến, lễ giáo phong kiến, từ đó đặt ra vấn đề con đường đi của nông dân và toàn xã hội để mọi người suy ngẫm.